

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Sžo/11/2012
Identifikačné číslo spisu:	3011200617
Dátum vydania rozhodnutia:	28.11.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:3011200617.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci žalobcu: Agrofarma Mikulov, s.r.o., so sídlom Prievidzská 254/26, Bojnice, zastúpený advokátom Mgr. Marcelom Moravčíkom, Advokátska kancelária so sídlom Ružová dolina 6, Bratislava proti žalovanému: Slovenská republika Pôdohospodárska platobná agentúra, so sídlom Dobrovičova 12, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo 01628/1/P zo dňa 13. júla 2011, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 25. januára 2012, č. k. 13S/82/2011 - 41, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 25. januára 2012, č. k. 13S/82/2011 - 41 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trenčíne napadnutým rozsudkom zo dňa 25. januára 2012, č. k. 13S/82/2011 - 41 podľa ust. § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného Pôdohospodárskej platobnej agentúry, so sídlom Dobrovičova 12, Bratislava číslo 01628/1/P zo dňa 13. júla 2011, ktorým neschválil žiadosť o nenávratný finančný príspevok. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a postupu mu predchádzajúceho, oboznámiac sa s administratívnym spisom dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného a postup mu predchádzajúci je v súlade so zákonom, vyhodnotiac námietky žalobcu ako neopodstatnené, ktoré neodôvodňujú zrušenie žalobou napadnutého rozhodnutia.

Krajský súd rozhodnutie žalovaného považoval v zmysle ust. § 244 ods. 3 O.s.p. za preskúmateľné súdom, a to z dôvodu, že súdnemu prieskumu v zásade podliehajú všetky rozhodnutia orgánov štátnej správy, ktorými sa rozhodlo o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb s dôrazom na

generálnu klauzulu vyplývajúcu z ustanovenia čl. 36 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a z čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného krajský súd posudzoval v intenciách ustanovení § 37 ods. 5, 6, 9, 10 zákona č. 528/2008 Z. z. v spojení s čl. 5 ods. 1 štatútu žalovaného.

Krajský súd z podkladov pripojených v administratívnom spise žalovaného zistil, že žalovaný pod číslom 12628 (č. zrejme 01628) dňa 7.6.2010 schválil v zmysle § 37 zákona č. 528/2008 Z. z. žiadosť žalobcu o nenávratný finančný príspevok 182.568,00 Eur; podmienkou schválenia nenávratného finančného príspevku bolo včasné a správne doplnenie všetkých povinných príloh súvisiacich s projektom. Z výzvy č. 1698/2010/ZV zo dňa 21. júna 2011 (zrejme 2010) mal zrejme, že žalovaný vyzval žalobcu na doplnenie náležitostí žiadosti. Z doplnených dokladov nachádzajúcich sa v administratívnom spise (účtovná závierka - výkaz ziskov a strát, súvaha, poznámky k účtovnej závierke) mal preukázané, že žalobca je podnikom v ťažkostiach a z projektovej dokumentácie (nachádzajúcej sa v administratívnom spise), že táto nebola vypracovaná pred podaním žiadosti o nenávratný finančný príspevok.

Ohľadne námietky žalobcu, že prvým rozhodnutím žalovaného bol schválený nenávratný finančný príspevok s podmienkami na doplnenie, krajský súd uviedol, že v konaní nepreskúmava zákonnosť rozhodnutia č. 01628 zo dňa 7.6.2010, ale rozhodnutie č. 01628/1/P zo dňa 13.7.2011, považujúc predmetné rozhodnutie vydané v súlade s § 37 ods. 9 zákona č. 528/2008 Z. z., keď štatutárny orgán z vlastného rozhodnutia, v zákonnej lehote preskúmal pôvodné rozhodnutie o schválení žiadosti. Konštatoval, že rozhodnutie obsahuje všetky náležitosti v zmysle § 37 ods. 6 zákona č. 528/2008 Z. z., je jasné, zrozumiteľné a náležité odôvodnené, s poukazom na to, že dôvody neschválenia žiadosti (podnik v ťažkostiach, projektová dokumentácia vypracovaná dátumom po podaní žiadosti) žalobca ani nenažídal.

Podľa názoru krajského súdu napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo vydané na základe riadne a dostatočne zisteného skutkového stavu a správne právne posúdené, majú za to, že iba všeobecné poukazovanie na nesprávnu aplikáciu príslušných ustanovení bez uvedenia konkrétnych skutočností, nemožno považovať za postačujúce na to, aby žalobcovi bolo možné priznať úspech.

Krajský súd o trovách konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že neúspešnému žalobcovi právo na ich náhradu nepriznal.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Žiadal, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie krajského súdu tak, že žalobou napadnuté rozhodnutie zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie, alternatívne, že napadnutý rozsudok krajského súdu zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie a žalobcovi prizná náhradu trov prvostupňového konania v sume 231,87 eur a odvolacieho konania v sume 79,58 eur.

V dôvodoch odvolania žalobca vytýkal prvostupňovému súdu, že v rozsudku nijako neodôvodnil, prečo neuznal jeho námietku, ktorou namietal, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané neoprávnenou osobou - žalovaným s poukazom na § 157 O.s.p. a zásadu práva na súdnu ochranu.

Žalobca poukázal na to, že len štatutárny orgán žalovaného má právomoc vydať rozhodnutie podľa § 37 ods. 9 zákona č. 528/2008 Z. z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskej únie (zákon o podpore), s poukazom na to, že štátne orgány vo všeobecnosti môžu konať iba v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon (článok 2 ods. 2 Ústavy SR), teda štátny orgán nemôže konať inak, ako je v zákone uvedené, pričom v § 37 ods. 9 zákona o podpore je uvedené, že štatutárny orgán platobnej agentúry môže z vlastného podnetu alebo na podnet riadiaceho orgánu, alebo orgánu finančného riadenia preskúmať rozhodnutie o schválení žiadosti alebo rozhodnutie o neschválení žiadosti a vydať rozhodnutie o preskúmaní najneskôr do uzavretia zmluvy, tvrdiac, že zákon túto právomoc teda nedáva žalovanému (platobnej agentúre), ale len jeho štatutárnemu orgánu. Dôvodil, že z textu samotného rozhodnutia vyplýva, že tieto úkony urobil žalovaný, a nie jeho štatutárny orgán, majú za to, že platobná agentúra (žalovaný) nemá zákonom zverenú právomoc konať podľa § 37 ods. 9 zákona o podpore a konať podľa § 37 ods. 9 zákona o podpore môže len štatutárny orgán žalovaného, ktorým postupom žalovaný vydaním napadnutého rozhodnutia zákon porušil a napadnutým rozhodnutím znemožnil žalobcovi uzavrieť so žalovaným zmluvu o poskytnutí ešte skôr schváleného nenávratného finančného príspevku.

Vytýkal prvostupňovému súdu, že nesprávne zistil skutkové okolnosti a nesprávne zhodnotil právny stav, keď dospel k záveru, že žalovaný údajne má právomoc rozhodovať podľa § 37 ods. 9 zákona o podpore. Napadnutý rozsudok krajského súdu považoval za nesprávny a súčasne namietal, že súd

prvého stupňa vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, s poukazom na § 205 ods. 2 písm. f/, d/ O.s.p.

Ďalej žalobca tvrdil, že je neprípustné, aby platobná agentúra najskôr žiadosť o podporu schválila (teda ukončila konanie o žiadosti), a až potom preskúmavala splnenie podmienok poskytnutia podpory, ako to bolo v danom prípade a následne napadnutým rozhodnutím žalovaný neschválil žiadosť žalobcu práve z dôvodu, že žalobca údajne nepredložil dodatočné dokumenty, ktoré mu žalovaný uložil predložiť skorším rozhodnutím o schválení žiadosti, s tým, že na uvedený dôvod poukazoval, považujúc takýto postup žalovaného za nezákonný. Vytýkal prvostupňovému súdu, že sa uvedenou argumentáciou nezaoberal.

Nesúhlasil ani s tvrdením prvostupňového súdu, že iba všeobecné poukazovanie na nesprávnu aplikáciu príslušných ustanovení bez uvedenia konkrétnych skutočností, nemožno považovať za postačujúce na to, aby žalobcovi bolo možné priznať úspech. Dôvodil, že v žalobe presne a jasne uviedol označenie rozhodnutia a postupu správneho orgánu, ktoré napádal, vyjadrenie, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie a postup napáda, uviedol dôvody, v čom videl nezákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu, a aký konečný návrh robí, taktiež presne špecifikoval, na akých svojich právach bol rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukrátený, čím presne a jasne uviedol všetky náležitosti podľa § 249 ods. 2 O.s.p., § 250 ods. 2 O.s.p.

Zdôraznil, že napadnutým rozhodnutím žalovaný porušil ustanovenie § 37 ods. 9 zákona o podpore, čím žalovaný zasiahol do práva žalobcu uzatvoriť zmluvu o poskytnutí nenávratného finančného príspevku vo výške schválenej v pôvodnom rozhodnutí o schválení NFP zo dňa 7.6.2010 v zmysle § 38 ods. 2 zákona o podpore.

Žalobca ďalej dôvodil, že v rozpore so zásadami a cieľmi občianskeho súdneho konania vydal súd prvého stupňa zjavne nespravodlivý rozsudok, ktorým poskytol ochranu žalovanému - štátnemu orgánu, ktorý konal pri rozhodovaní o schvaľovaní príspevkov z rozpočtov Európskej únie zjavne v rozpore so zákonom a odňal ochranu a právo domáhať sa tejto ochrany osobe, ktorej bola hrubým nezákonným spôsobom odňatá možnosť čerpať ešte skôr mu priznané finančné príspevky z rozpočtov Európskej únie - teda žalobcovi.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhoval, aby odvolací súd odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie krajského súdu potvrdil.

Z dôvodov vyjadrenia vyplýva, že žalovaný rozhodnutie krajského súdu považoval za vecne a právne správne. Nesúhlasil s dôvodmi žalobcu uvedenými v jeho odvolaní.

Žalovaný považoval za zavádzajúce tvrdenie žalobcu, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané neoprávnenou osobou a to preto, že v texte rozhodnutia je uvedená „platobná agentúra“ a nie „štatutárny orgán platobnej agentúry“, z ktorého dôvodu podľa názoru žalobcu, žalovaný nepostupoval v súlade so zákonom, čím mal zákon porušiť a napadnutým rozhodnutím znemožniť žalobcovi uzavrieť so žalovaným zmluvu o poskytnutí ešte skôr schváleného nenávratného finančného príspevku. Upriamil pozornosť na to, že napadnuté rozhodnutie je rozhodnutím administratívneho orgánu, vydané v konaní, na ktoré sa v zmysle § 35 ods. 3 zákona č. 528/2008 Z. z. nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní. Námietku žalobcu o nedostatku právomoci žalovaného v danom prípade považoval za nedôvodnú, keďže napadnuté rozhodnutie v súlade so štatútom a Organizačným poriadkom žalovaného podpísal a teda vydal štatutárny orgán, argumentujúc tým, že rozhodnutie administratívneho orgánu sa nezrušuje iba pre prípadné formálne vady, s poukazom na rozsudok NS SR sp. zn. 6Sžh/2/2009 alebo sp. zn. 4 Sž/98-102/02 zo dňa 17.12.2002 zverejnený pod č. R 122/2003. Ďalej uviedol, že uvedenie slov „platobná agentúra“ v texte rozhodnutia bez uvedenia slov „štatutárny orgán“, ktorý ako taký rozhodnutie žalovaného podpísal, nemožno považovať za takú vadu, ktorá by sama osebe mohla mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia, a pre ktorú by mal súd napadnuté, oprávnené vydané rozhodnutie zrušiť, majúť za to, že prvostupňový súd tento aspekt náležite zistil a zdôvodnil. Dal do pozornosti, že zmena vydaného rozhodnutia žalovaného v kontexte žalobcu sa prípadne môže kedykoľvek opraviť v zmysle § 37 ods. 12 zákona č. 528/2008 Z. z., ktorá zmena by nemala vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, lebo k zmene jeho obsahu a zmyslu nedôjde a to vzhľadom na zistený skutkový stav.

Nesúhlasil ani s námietkou žalobcu ohľadne nezákonného postupu zisťovania splnenia podmienok poskytnutia podpory a preverovania súladu predložených dokumentov s osobitnými predpismi len v rámci konania o žiadosti a nie pred začatím ani po ukončení konania o žiadosti. S poukazom na § 36 ods. 1, 3 zákona č. 528/2008 Z. z. v spojení s § 37 ods. 2, 9 tohto zákona, ktoré citoval, argumentoval,

že z uvedených právnych noriem vyplýva, že žalovaný bol oprávnený rozhodovať o tom, či si vyžiada ďalšie podklady. Ďalej uviedol, že výsledkom dokumentárnej kontroly podľa doplnených dokladov na základe výzvy žalovaného zo dňa 21.6.2010 a 19.5.2011 bolo zistené, že žiadateľ - žalobca je podnikom v ťažkostiach v zmysle ustanovenia článku 1 ods. 7 nariadenia Komisie (ES) č. 800/2001 a zároveň, že žiadateľ - žalobca nesplnil podmienku výzvy, tzn. projektová dokumentácia (napr. statické posudky, výkresy) nebola vypracovaná pred podaním žiadosti o nenávratný finančný príspevok, ktoré zistené nedostatky boli dôvodom pre preskúmanie rozhodnutia žalovaného zo dňa 7.6.2010 v zmysle § 37 ods. 9 zákona č. 528/2008 Z. z., s poukazom na to, že v uvedenej výzve na predkladanie žiadostí o nenávratný finančný príspevok je v časti Oprávnenosť konečného prijímateľa (oprávneného žiadateľa) výslovne uvedené: „Pomoc nie je možné poskytnúť podnikom v ťažkostiach v zmysle článku 1 ods. 7 nariadenia Komisie (ES) č. 800/2008.“

Žalovaný považoval tvrdenie žalobcu o nezákonnom odňatí možnosti čerpať finančné príspevky z fondov EÚ za zavádzajúce, pretože žalobca na základe zistených skutočností po predložení ďalších podkladov žalovanému nebol oprávnenou osobou na čerpanie nenávratného príspevku z fondov EÚ. Mal za to, že žalovaný konal v súlade so zákonom č. 528/2008 Z. z. Tvrdil, že formálne zopakovanie administratívneho konania iba z dôvodu doplnenia v texte rozhodnutia chýbajúcich slov „štatutárny orgán“ by pre žalobcu neznamenal žiadnu vecnú zmenu napadnutého rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 vetou prvou O.s.p. a § 211 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu a súčasne jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie. Preskúmaným rozhodnutím žalovaný v konaní o preskúmanie rozhodnutia o schválení žiadosti o poskytnutie nenávratného finančného príspevku podľa § 37 ods. 9 zákona č. 528/2008 Z. z. neschválil žiadosť žalobcu o nenávratný finančný príspevok a súčasne zrušil rozhodnutie č. 01628 zo dňa 7.6.2010 o schválení žiadosti o nenávratný finančný príspevok, a preto odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu konanie mu predchádzajúce najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Predmetom preskúmvacieho konania v danom prípade je posúdenie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu o neschválení žiadosti žalobcu o poskytnutie nenávratného finančného príspevku vydaného v konaní o preskúmanie rozhodnutia o schválení žiadosti žalobcu o poskytnutie nenávratného finančného príspevku podľa § 37 ods. 9 zákona č. 528/2008 Z. z.

Podľa § 244 ods. 1, 2, 3 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmvajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

V správnom súdnictve preskúmvajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len "rozhodnutie správneho orgánu").

Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumie rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho

nečinnosť.

Úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (§§ 247 a nasl.) je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či vo veci dostatočne zistil skutkový stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.). Pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia (§ 245 ods. 2 O.s.p.). Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1, veta prvá, O.s.p.).

Podľa § 1 zákona č. 528/2008 Z. z., tento zákon upravuje v oblasti systému riadenia a kontroly pomoci poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva (ďalej len "pomoc") a podpory poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva (ďalej len "podpora") a v oblasti ochrany finančných záujmov Európskych spoločenstiev (ďalej len "ochrana finančných záujmov")

a) postavenie a právomoc

1. vlády Slovenskej republiky (ďalej len "vláda"),
2. ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy,
3. samosprávnych krajov,

?b) práva a povinnosti

1. prijímateľa,

2. žiadateľa: žiadateľom je na účely tohto zákona osoba, ktorá žiada o poskytnutie pomoci alebo podpory do uzavretia zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku (ďalej len "zmluva") s riadiacim orgánom alebo do rozhodnutia o schválení žiadosti podľa § 12 ods. 1, alebo do rozhodnutia orgánu podľa osobitného predpisu,

3. partnera; partnerom je na účely tohto zákona osoba, ktorá sa spolupodieľa na príprave projektu so žiadateľom a ktorá sa spolupodieľa na realizácii projektu s prijímateľom podľa zmluvy uzavretej podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka; v rámci operačného programu Cezhraničná spolupráca Slovenská republika - Česká republika je partnerom prijímateľ okrem vedúceho prijímateľa,

4. inej osoby,

?

c) konanie o žiadosti o poskytnutie nenávratného finančného príspevku,

?

d) kontrolu projektu.

Podľa § 12 ods. 1 až 6 zákona č. 528/2008 Z. z. pomoc a podpora sa poskytuje na základe zmluvy uzavretej so žiadateľom, ktorého žiadosť bola schválená v konaní o žiadosti. Ak je prijímateľ a riadiaci orgán tá istá osoba, pomoc a podpora sa poskytuje na základe rozhodnutia o schválení žiadosti, ktoré vydáva štatutárny orgán riadiaceho orgánu; zmluva so žiadateľom podľa § 15 sa v tomto prípade neuzatvára.

Na poskytnutie pomoci a podpory nie je právny nárok.

Pomoc a podpora sa poskytuje do výšky finančných prostriedkov určených na vyčerpanie.

Ak sa poskytuje príspevok alebo jeho časť formou výdavkov podľa osobitného predpisu, spôsob výpočtu a výšku týchto výdavkov určí riadiaci orgán vo výzve alebo písomnom vyzvaní.

Pomoc a podpora sa v období piatich rokov neposkytne žiadateľovi, ktorý porušil zákaz nelegálneho

zamestnávania cudzinca podľa osobitného predpisu.

Na konanie o žiadosti sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem ustanovení § 24, 25 a 27 všeobecného predpisu o správnom konaní.

Podľa § 35 ods. 1 až 5 zákona č. 528/2008 Z. z. podpora sa poskytuje na základe zmluvy uzavretej so žiadateľom, ktorého žiadosť bola schválená v konaní o žiadosti; na účely tejto časti zákona (poskytovanie prostriedkov z európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka, európskeho poľnohospodárskeho záručného fondu a prostriedkov štátneho rozpočtu) sa žiadosťou rozumie žiadosť na získanie podpory podľa osobitného predpisu.

Na poskytnutie podpory podľa osobitného predpisu nie je právny nárok.

Na konanie podľa § 37 sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem ustanovení § 24, 25 a 27 všeobecného predpisu o správnom konaní.

Podpora sa poskytuje do výšky finančných prostriedkov určených na vyčerpanie.

Na projekty technickej pomoci sa ustanovenie odseku 1 nevzťahuje.

Podľa § 37 ods. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 9, 10, 12 zákona č. 528/2008 Z. z. konanie o žiadosti sa začína dorúčením žiadosti platobnej agentúre alebo miestnej akčnej skupine podľa § 36 ods. 1.

Platobná agentúra alebo miestna akčná skupina v konaní o žiadosti zisťuje splnenie podmienok poskytnutia podpory určené vo výzve a preveruje súlad dokumentov predložených na základe výzvy s osobitnými predpismi.

Po posúdení žiadosti podľa odseku 2 miestna akčná skupina postúpi žiadosť platobnej agentúre na ďalšie konanie o žiadosti.

Platobná agentúra môže zriaďovať komisiu. Zloženie, úlohy a spôsob rokovania komisie upraví štatút a rokovací poriadok, ktorý schvaľuje štatutárny orgán platobnej agentúry.

Platobná agentúra rozhodne o schválení žiadosti alebo o neschválení žiadosti.

Písomné rozhodnutie o schválení žiadosti alebo písomné rozhodnutie o neschválení žiadosti obsahuje a) označenie platobnej agentúry, ktorá rozhodnutie vydala, b) názov alebo obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo žiadateľa, ak bolo pridelené, ak ide o právnickú osobu; meno a priezvisko, miesto podnikania a identifikačné číslo žiadateľa, ak bolo pridelené, ak ide o fyzickú osobu - podnikateľa, c) dátum vydania rozhodnutia, odtlačok pečiatky platobnej agentúry, podpis oprávnenej osoby s uvedením jej mena, priezviska a funkcie, d) označenie žiadosti, ktorá bola predmetom konania, e) výrok o schválení žiadosti alebo neschválení žiadosti; výrok o schválení žiadosti obsahuje schválenú výšku podpory, ak ide o prístup Leader, výrok o schválení žiadosti obsahuje aj udelenie štatútu miestnej akčnej skupine, f) odôvodnenie, g) poučenie o tom, že rozhodnutie o schválení žiadosti je konečné, h) poučenie o možnosti podať žiadosť o preskúmanie rozhodnutia o neschválení žiadosti.

Štatutárny orgán platobnej agentúry môže z vlastného podnetu alebo na podnet riadiaceho orgánu, alebo orgánu finančného riadenia preskúmať rozhodnutie o schválení žiadosti alebo rozhodnutie o neschválení žiadosti a vydať rozhodnutie o preskúmaní najneskôr do uzavretia zmluvy. Konanie o preskúmaní rozhodnutia o neschválení žiadosti sa môže začať najneskôr do jedného roka odo dňa vydania rozhodnutia vydaného podľa odseku 4.

Na rozhodnutie o preskúmaní rozhodnutia o schválení žiadosti alebo rozhodnutia o neschválení žiadosti sa primerane vzťahuje ustanovenie odseku 5. Poučenie obsahuje údaj, že rozhodnutie o preskúmaní rozhodnutia o žiadosti je konečné.

Chyby v písaní, počítaní a iné zrejme nesprávnosti v písomnom vyhotovení rozhodnutia platobná agentúra aj bez návrhu opraví a informuje o tom žiadateľa.

Odvolací súd po preskúmaní veci v rozsahu odvolacích dôvodov dospel k záveru, že správny orgán v danom prípade postupoval v intenciách citovaných právnych noriem zákona č. 528/2008 Z. z., v preskúmaní konaní vychádzal zo skutkových podkladov relevantných pre vydanie napadnutého rozhodnutia, v odôvodnení rozhodnutia uviedol dôvody, pre ktoré nebolo žiadosti žalcu o nenávratný finančný príspevok vyhovie a súčasne pre ktoré bolo zrušené predchádzajúce rozhodnutie o schválení predmetnej žiadosti, žalovaný však pochybil pri vypracovaní písomného vyhotovenia predmetného rozhodnutia vo formálnom označení správneho orgánu, ktorý vydal rozhodnutie, ktorý nedostatok senát odvolacieho súdu vyhodnotil ako formálny nedostatok rozhodnutia, ktorý však nemôže mať za následok jeho nezákonnosť, z ktorých dôvodov súd prvého stupňa rozhodol vo veci zákonne, keď žalobu zamietol podľa § 250j ods. 1 O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky taktiež považoval preskúmané rozhodnutie žalovaného za súladné so zákonom a dostatočne odôvodnené na to, aby dalo účastníkovi odpoveď na skutkové a právne významné otázky a to v medziach zákona č. 528/2008 Z. z., ktorý upravuje konanie o žiadosti na poskytnutie NFP. V samotnej výzve podľa ust. § 13 citovaného zákona musia byť okrem iného uvedené kritériá pre výber projektov, ktoré jednak zahŕňajú hodnotiace kritériá a jednak výberové kritériá, pričom uvedené skutočnosti sú k dispozícii žiadateľom na internetovej stránke vyhlasovateľa - riadiaceho orgánu. V konaní o žiadosti riadiaci orgán zisťuje splnenie podmienok poskytnutia pomoci a podpory určené vo výzve a preverí súlad dokumentov predložených na základe výzvy s osobitnými predpismi, pričom si môže zriadiť výberovú komisiu ako svoj poradný orgán v konaní o žiadosti. Riadiaci orgán rozhoduje o žiadosti rozhodnutím, ktoré musí mať obsahové a formálne náležitosti uvedené v ust. § 14 ods. 5, resp. v ust. § 37 ods. 5 citovaného zákona. Pôsobnosť všeobecného predpisu o správnom konaní je vylúčená okrem postupu pri doručovaní rozhodnutí do vlastných rúk a pri počítaní lehôt.

Zákonodarca v tretej časti zákona č. 528/2008 Z. z. ustanovuje pravidlá poskytovania prostriedkov z európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka, európskeho poľnohospodárskeho záručného fondu a prostriedkov štátneho rozpočtu, v zmysle ktorých dáva do právomoci príslušnému správne mu orgánu rozhodovať o poskytovaní z prostriedkov z európskeho poľnohospodárskeho fondu žiadateľom na základe splnenia zákonných predpokladov a súčasne do ukončenia programu dáva do právomoci príslušných správnych orgánov preskúmať splnenie týchto podmienok žiadateľmi a v prípade preukázania, že neboli splnené zákonné podmienky pre poskytnutie finančného príspevku žiadateľovi z európskeho poľnohospodárskeho fondu nastavuje mechanizmus nápravy.

Odvolací súd z predloženého spisového materiálu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis v danej veci zistil, že žalobca sa žiadosťou zo dňa 22.4.2010 domáhal priznania nenávratného finančného príspevku z Programu rozvoja vidieka SR 2007 -2013, Opatrenie 3.1; Platobná agentúra rozhodnutím č. 01628 zo dňa 7.6.2010 schválila žiadosť o poskytnutie nenávratného finančného príspevku s podmienkou včasného a správneho doplnenia všetkých povinných príloh súvisiacich s projektom žiadateľa - žalobcu, k čomu mu bola poskytnutá lehota 60 dní; žalobca bol listom č. 1698/2010/Zv zo dňa 31.6.2010 platobnou agentúrou vyzvaný o doplnenie povinných príloh projektu žiadateľa uvedených v jeho žiadosti, ďalším listom zo dňa 19.5.2011 bol žalobca opätovne vyzvaný na doplnenie žiadosti o nenávratný finančný príspevok. Žalobca predložil účtovnú závierku za rok 2010 a daňové priznanie za rok 2010.

Ďalej odvolací súd zistil, že žalovaný správny orgán v preskúmvacom konaní podľa § 37 ods. 9 zákona č. 528/2008 Z. z. vydal žalobou napadnuté rozhodnutie (dňa 13.7.2011 č. 01628/1/P), ktorým žiadosť žalobcu o nenávratný finančný príspevok neschválil z dôvodov: - že žiadateľ nie je oprávneným žiadateľom pre opatrenie č. 3.1. Diverzifikácia smerom k nepoľnohospodárskym činnostiam v zmysle Príručky pre žiadateľa o poskytnutie nenávratného finančného príspevku z Programu rozvoja vidieka SR 2007-2013 z dôvodu že je podnikom v ťažkostiach v zmysle ustanovenia článku 1 ods. 7 nariadenia Komisie (FS) č. 800/2008, - že žiadateľ nespĺnil podmienku stanovenú vo Výzve na predkladanie žiadosti o nenávratný finančný príspevok z Programu rozvoja vidieka SR 2007-2013 č. 2010/PRV/17, podľa ktorej projektová dokumentácia musí byť vypracovaná pred podaním žiadosti o nenávratný finančný príspevok. Súčasne zrušil rozhodnutie č. 01628 zo dňa 7.6.2010 o schválení žiadosti o nenávratný finančný príspevok. V odôvodnení rozhodnutia žalovaný konštatoval, že preskúmaním dokladov, ktoré boli v rámci žiadosti o nenávratný finančný príspevok predložené platobnej agentúre bolo zistené, že žiadateľ je podnikom v ťažkostiach v zmysle čl. 1 ods. 7 nariadenia Komisie (FS) č. 800/2008 a že žiadateľ nespĺnil podmienku stanovenú vo Výzve na predkladanie žiadostí o nenávratný finančný príspevok z Programu rozvoja vidieka SR 2007-2013 č. 2010/PRV/17, podľa ktorej projektová dokumentácia musí byť vypracovaná pred podaním žiadosti o nenávratný finančný príspevok (23.4.2010), pričom napr. statické posudky, výkresy sú s dátumom august 2010. Žalovaný záverom rozhodnutia konštatoval, že Platobná agentúra z vlastného podnetu preskúmala napadnuté rozhodnutie v zmysle ustanovenia § 37 ods. 9 zákona č. 528/2008 Z. z., nakoľko v dôsledku hore uvedených skutočností nemôže dôjsť k uzatvoreniu zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku, z ktorých dôvodov platobná agentúra zrušila rozhodnutie o schválení žiadostí č. 01628 zo dna 7.6.2010 a

nahradiť ho novým rozhodnutím o neschválení žiadosti. Rozhodnutie je opatrené pečiatkou Poľnohospodárskej platobnej agentúry Bratislava vypísaním mena, priezviska a titulu generálneho riaditeľa a vlastnoručným podpisom.

Odvolací súd súhlasí s názorom žalobcu, že len štatutárny orgán žalovaného má právomoc vydať rozhodnutie podľa § 37 ods. 9 zákona č. 528/2008 Z. z., s poukazom na to, že štátne orgány vo všeobecnosti môžu konať iba v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon (článok 2 ods. 2 Ústavy SR), teda štátny orgán nemôže konať inak, ako je v zákone uvedené, pričom v § 37 ods. 9 zákona o podpore je uvedené, že štatutárny orgán platobnej agentúry môže z vlastného podnetu alebo na podnet riadiaceho orgánu, alebo orgánu finančného riadenia preskúmať rozhodnutie o schválení žiadosti alebo rozhodnutie o neschválení žiadosti a vydať rozhodnutie o preskúmaní najneskôr do uzavretia zmluvy. Zo skutkových zistení v danej veci vyplýva, že preskúmovacie konanie vo veci schválenia žiadosti žalobcu o poskytnutí nenávratného finančného príspevku sa uskutočnilo podľa § 37 ods. 9 zákona č. 528/2008 Z. z., v predmetnom konaní bolo preskúmané rozhodnutie o schválení príspevku pred uzavretím zmluvy, pred ukončením programu, bolo posudzované splnenie podmienok podmienujúcich poskytnutie žiadaného príspevku a to aj na základe podmienok uložených žalobcovi v rozhodnutí o schválení jeho žiadosti, pričom v tomto konaní bolo zistené, že z dokladov predložených žalobcom na základe výzvy platobnej agentúry vyplynulo, že žalobca je v ťažkostiach, ktorá podmienka podmieňuje nepriznanie príspevku. Súčasne z dokladov predložených žalobcom vyplynulo, že projektová dokumentácia podmieňujúca splnenie podmienky na priznanie príspevku bola vypracovaná neskôr, ako bola podaná žiadosť o príspevok, čo je v rozpore s podmienkami pre priznanie žiadosti. Skutočnosť podmieňujúce neschválenie žiadosti o nenávratný finančný príspevok boli v rozhodnutí napadnutého žalobou uvedené ako dôvody neschválenia priamo vo výroku tohto rozhodnutia a následne odôvodnené v jeho odôvodnení. Preskúmané rozhodnutie bolo vydané v zmysle zákonnej úpravy ustanovenej v § 37 ods. 9 zákona č. 528/2008 Z. z. a bolo podpísané štatutárnym orgánom orgánu oprávneného konať a rozhodovať v preskúmovacom konaní v zmysle uvedenej právnej normy. Skutočnosť, že v texte preskúmaného rozhodnutia sa neuvádza „štatutárny orgán“, ale „platobná agentúra“ senát odvolacieho súdu považoval za formálny nedostatok tohto rozhodnutia, ktorý však nemôže mať za následok jeho nezákonnosť.

Odvolací súd v danej súvislosti dáva do pozornosti, že v zmysle § 250i ods. 3 O.s.p. dôvodom k zrušeniu rozhodnutia správneho orgánu môže byť len taká vada, ktorá mohla mať vplyv na správnosť a zákonnosť rozhodnutia. Rozhodnutie sa nezrušuje preto, aby sa zopakoval proces a odstránili formálne vady, ktoré nemôžu privodiť vecne iné alebo výhodnejšie rozhodnutie pre účastníka (rozhodnutie NS SR 4Sž/98-102/02).

Odvolací súd nesúhlasí s námietkou žalobcu, že aj predchádzajúce konanie o poskytnutie príspevku bolo zaťažené jeho nezákonnosťou, keď platobná agentúra najskôr vydala rozhodnutie o schválení jeho žiadosti o príspevok, pričom podpísanie zmluvy podmienila podmienkami uvedenými v rozhodnutí o schválení žiadosti a následne žalovaný napadnutým rozhodnutím jeho žiadosť o príspevok neschválil a súčasne zrušil predchádzajúce rozhodnutie o schválení tejto žiadosti. Podľa názoru senátu odvolacieho súdu platobná agentúra v konaní o schválení žiadosti o poskytnutie finančného príspevku zvolila neštandardný postup, keď vydala rozhodnutie, ktorým schválila žiadosť žalobcu o príspevok na základe dokladov ním predložených spolu s formulárom žiadosti a vo výroku rozhodnutia následne uložila žalobcovi povinnosť predložiť ďalšie doklady za účelom preukázania splnenia všetkých podmienok na uzavretie zmluvy o poskytnutie žiadaného finančného príspevku. Takýto postup však nie je možné považovať za nezákonný, pretože zákonodarca v konaní o poskytnutie finančného príspevku z európskych fondov vylúčil aplikáciu zákona o správnom konaní č. 71/1967 Zb. v znení neskorších predpisov - správny poriadok, z ktorých dôvodov je na posúdení príslušného správneho orgánu rozhodujúceho o žiadosti o príspevok v zmysle zákona č. 528/2008 Z. z., aký postup v konaní zvolí. Zákonodarca v právnej norme § 37 ods. 5 uvedeného zákona, ustanovujúcej náležitosti rozhodnutia, ako zákonné náležitosti rozhodnutia predpokladá úvodnú časť, výrok, odôvodnenie a poučenie, pričom obsah výroku rozhodnutia je v rozhodovacej právomoci príslušného správneho orgánu. Z uvedených dôvodov, pokiaľ platobná agentúra vo výroku, v ktorom schválila žiadosť žalobcu o poskytnutie

nenávratného finančného príspevku z európskeho poľnohospodárskeho fondu a súčasne podpísanie zmluvy podmienila predložením ďalších dokladov preukazujúcich odôvodnenie poskytnutia finančného príspevku, vo veci nepostupovala v rozpore so zákonom č. 528/2008 Z. z. Žalovaný taktiež nepostupoval v rozpore so zákonom, keď v preskúmovacom konaní zrušil svoje predchádzajúce rozhodnutie a nahradil ho novým, keďže zákonodarca v právnej norme § 37 ods. 9 uvedeného zákona ustanovil právo štatutárneho orgánu príslušného správneho orgánu, ktorý konal a rozhodol o žiadosti žiadateľa o poskytnutie nenávratného finančného príspevku, preskúmať predchádzajúce rozhodnutie o žiadosti o poskytnutie príspevku a konanie mu predchádzajúce.

Vzhľadom k uvedenému senát odvolacieho súdu považoval za nedôvodnú námietku žalobcu, že prvostupňový súd nesprávne zistil skutkové okolnosti a nesprávne zhodnotil právny stav, keď dospel k záveru, že žalovaný údajne má právomoc rozhodovať podľa § 37 ods. 9 zákona o podpore, považujúc napadnutý rozsudok za nesprávny, súčasne namietajúc, že súd prvého stupňa vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, s poukazom na § 205 ods. 2 písm. f/, d/ O.s.p. Odvolací súd z dôvodov vyššie uvedených taktiež považoval za nedôvodnú argumentáciu žalobcu uvedenú v odvolaní, že je neprípustné, aby platobná agentúra najskôr žiadosť o podporu schválila (teda ukončila konanie o žiadosti), a až potom preskúmavala splnenie podmienok poskytnutia podpory, ako to bolo v danom prípade a následne napadnutým rozhodnutím žalovaný neschválil žiadosť žalobcu práve z dôvodu, že žalobca údajne nepredložil takéto dodatočné dokumenty, ktoré mu žalovaný uložil predložiť skorším rozhodnutím o schválení žiadosti.

Odvolací súd sa nemohol stotožniť ani s tvrdením žalobcu, že súd prvého stupňa v rozpore so zásadami a cieľmi občianskeho súdneho konania vydal zjavne nespravodlivý rozsudok s odôvodnením v rozpore s § 157 O.s.p., ktorým poskytol ochranu žalovanému - štátnemu orgánu, ktorý konal pri rozhodovaní o schvaľovaní príspevkov z rozpočtov Európskej únie zjavne v rozpore so zákonom a odňal ochranu a právo domáhať sa tejto ochrany osobe, ktorej bola hrubým nezákonným spôsobom odňatá možnosť čerpať ešte skôr mu priznané finančné príspevky z rozpočtov Európskej únie - teda žalobcovi.

Odvolací súd dáva do pozornosti, že z judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho a dovolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (napr. III. ÚS 209/04, III. ÚS 25/06, IV. ÚS 301/09).

Vychádzajúc z uvedeného názoru ústavného súdu odôvodnenie rozhodnutia súdu ako aj správneho orgánu musí dať odpoveď na zásadné otázky týkajúce sa predmetu konania. Zásadnou otázkou pre schválenie žiadosti o nenávratný finančný príspevok v danom prípade bolo, či žalobca ako žiadateľ splnil kritériá v súlade s podmienkami uvedenými vo výzve vyhlasovateľa. Zo skutkových zistení v danej veci pritom vyplýva, že žalobca nesplnil podmienky pre priznanie nenávratného finančného príspevku z európskeho poľnohospodárskeho fondu, ktorých posúdenie patrí do výlučnej právomoci platobnej agentúry, pričom na samotné priznanie príspevku zákonodarca nepriznáva právny nárok. Z dôvodov uvedených vyššie nie je možné považovať za nezákonný zásah do práva žalobcu čerpať skôr mu priznané finančné príspevky z rozpočtov Európskej únie skutočnosť, že platobná agentúra mu najskôr schválila jeho žiadosť o poskytnutie príspevku a následne v preskúmovacom konaní v zmysle § 37 ods. 9 zákona č. 528/2008 Z. z. bolo rozhodnuté o neschválení jeho žiadosti a súčasne bolo zrušené predchádzajúce rozhodnutie, ktorým jeho žiadosť bola schválená. V tejto súvislosti odvolací súd dáva do pozornosti, že zákonodarca v zákone č. 528/2008 Z. z. nastoľuje ďalšie mechanizmy ochrany pred neoprávneným čerpaním finančných prostriedkov z európskych fondov, v zmysle uplatňovania ktorých príslušné orgány štátnej správy majú oprávnenie až do ukončenia programu, na základe ktorého sa finančné príspevky z európskych fondov poskytujú, preskúmať splnenie podmienok na poskytnutie nenávratného finančného príspevku.

Súd v správnom súdnictve nie je súdom skutkovým a v rámci súdneho prieskumu preskúmava zákonnosť rozhodnutia verejnej správy a postup mu predchádzajúci, pričom neposudzuje účelnosť a vhodnosť preskúmaného rozhodnutia správneho orgánu a pokiaľ správny orgán rozhodoval na základe správnej úvahy, preskúmava súd len, či správny orgán nevybočil zo správneho uváženia. Nie je možné považovať za nezákonné rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a postup mu predchádzajúci len z dôvodu, že žalobca bol v konaní o poskytnutie nenávratného finančného príspevku z európskeho poľnohospodárskeho fondu neúspešný, keď mu nebolo umožnené čerpať nenávratný finančný príspevok z fondu Európskej únie, keďže v správnom konaní žalobca nepredložil relevantné doklady preukazujúce splnenie zákonom predpokladaných podmienok pre poskytnutie žiadaného príspevku a v preskúvacom konaní súdu neuviedol relevantné dôvody preukazujúce nezákonnosť napadnutého rozhodnutia správneho orgánu a postupu mu predchádzajúceho z materiálnych hľadísk, keďže formálny nedostatok písomného vyhotovenia rozhodnutia nemá vplyv na jeho zákonnosť.

Senát odvolacieho súdu súčasne dáva do pozornosti, že podľa ust. § 12 ods. 2, § 35 ods. 2 zákona č. 528/2008 Z. z. na poskytnutie pomoci a podpory nie je právny nárok. Uvedenou právnou normou zákonodarca zveril príslušnému správnomu orgánu v zmysle zákona č. 528/2008 Z. z. právomoc rozhodnúť o pomoci a podpore formou nenávratného finančného príspevku žiadateľovi výlučne na základe vlastnej úvahy postupom zákonom stanoveným. Súd v rámci súdneho prieskumu nemá dostatok právomoci v zmysle § 245 ods. 2 O.s.p. posudzovať zákonnosť rozhodnutia vydaného správnym orgánom v medziach povolenej úvahy a súd preskúmava iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom.

Senát odvolacieho súdu v danej súvislosti dáva taktiež do pozornosti, že správny súd pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej veci sa v zásade obmedzí na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádza, nie sú pochybné, najmä kvôli prameňu, z ktorých pochádzajú alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania a ďalej na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel. Správny súd pri preskúvaní zákonnosti správneho rozhodnutia a postupu správneho orgánu posudzuje, či správny orgán aplikoval na predmetnú právnu vec relevantný právny predpis. Pokiaľ zákonodarca zveruje do právomoci správneho orgánu rozhodovanie o určitých otázkach na základe správneho uváženia, neprislúcha súdu, aby nad rámec vlastných právomocí (podľa Občianskeho súdneho poriadku) vlastnou úvahou nahrádzal toto oprávnenie správneho orgánu, pretože by vstupoval do právomoci iných orgánov štátnej moci.

Podľa judikatúry ústavného súdu, keď štátne orgány konajú v súlade s platným a účinným právnym predpisom, nemôže týmto ich postupom dôjsť k porušeniu základného práva na spravodlivé súdne konanie (II. ÚS 197/07). Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. IV. ÚS 101/2010-19 zo dňa 11. marca 2010 konštatoval, že úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok rešpektovali príslušné hmotno-právne a procesno-právne predpisy. Ďalej konštatoval, že treba vziať do úvahy, že správny súd nie je súdom skutkovým, ale je súdom, ktorý posudzuje iba právne otázky napadnutého postupu alebo rozhodnutia orgánu verejnej správy. Ústavný súd poukazom na čl. 6 ods. 1 Dohovoru a čl. 46 ods. 1 ústavy, ktoré právne normy citoval, zdôraznil, že vo svojej judikatúre uvádza, že obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je umožniť každému reálny prístup k súdu, pričom tomuto základnému právu zodpovedá povinnosť súdu o veci konať a rozhodnúť (napr. II. ÚS 88/01, III. ÚS 362/04), ako aj zabezpečiť konkrétne procesné garancie v súdnom konaní. Do obsahu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy nepatrí právo účastníka konania dožadovať sa toho, aby všeobecné súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

Vzhľadom na uvedené senát odvolacieho súdu dospel k záveru, že súd prvého stupňa v súlade so zákonom preskúmal zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného a nepochybil, keď konštatoval, že nezistil ani rozpory v úsudku správneho orgánu, ktorý bol logickým záverom vychádzajúcim zo vstupov

a premís, ktoré boli predmetom konania. Súčasne senát odvolacieho súdu zdôrazňuje, že v danom prípade išlo o rozhodnutia správnych orgánov vydaných na základe správnej úvahy (správne uváženie), a preto súd je oprávnený ich preskúmať v zmysle § 245 ods. 2 O.s.p. iba v rozsahu, či takéto rozhodnutia nevybočili z medzí a hľadísk ustanovených zákonom, neposudzujúc účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia, s tým, že pokiaľ je zákonom založené voľné uváženie správneho orgánu o veciach rozhodovania o žiadosti o nenávratný finančný príspevok, toto uváženie nemôže súd nahradiť svojím vlastným rozhodnutím, ani skúmať účelnosť a vhodnosť vydaného rozhodnutia.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd námietky žalobcu vznesené v odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa považoval za nedôvodné.

Z uvedených dôvodov pokiaľ Krajský súd v Trenčíne žalobu zamietol Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne a právne správny podľa § 250ja ods. 3, veta druhá O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1 O.s.p. a s § 246c ods. 1, veta prvá O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 250k ods. 1, veta prvá O.s.p. v spojení s ust. § 246c ods. 1, veta prvá O.s.p. a s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. Žalobcovi náhradu trov tohto konania nepriznal, pretože v tomto konaní nebol úspešný.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.